

Det var dem, jeg vilde bærge mod Ansvar. Jeg kan fritage mig selv for Ansvar, hvad Dag det skal være, det behøver det ærede Medlem ikke at fortælle mig. Jeg skal besuden nok vide at bære mit Ansvar. Men det er de militære Autoriteter, man maa fralægge Ansvaret, naar de ikke kunne faa de Midler, som de med Rette anse for nød vendige for, at det Demeed, de ere satte til at arbejde for, virkelig ogsaa kan fremmes. Det var min Mening med Hensyn til Ansvaret.

Ordføreren (Claußen): Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at jeg ser dog ikke bedre, end at Ministeren netop, saa længe han er paa sin Plads, repræsenterer de militære Autoriteter, og at ingen andre gøre det. Saa længe han sidder der, ere de militære Autoriteters Vilje underordnet ham.

C. Thomsen: Den ærede Ordfører udtalte, at til at bedømme de Forhold, som vedrørte dette Lovforslag, hørte ikke alene militær Sagkundskab, men ogsaa Sagkundskab i forskellige andre Retninger, f. Eks. med Hensyn til den nationaløkonomiske Side af Sagen, og det ærede Medlem hævdede, at denne Sagkundskab havde sin naturlige Repræsentation her i Tinget. Saa forstår jeg ikke, hvorfor den ærede Ordfører angreb den højtærede Krigsminister; thi han har jo den samme Egenkab som det ærede Medlem og jeg, den nemlig, at være Medlem af dette Ting, og maa altsaa ogsaa være Repræsentant for denne Sagkundskab. Men det, jeg egentlig vilde have Ordet for, var, fordi jeg ligesom den højtærede Krigsminister meget bestemt maa protestere imod, at det Forslag, der her foreligger, skulde være noget, som havde en udelukkende eller særlig Betydning for Spørgsmaalet om de Befæstningsarbejder, der udføres her ved Byen. Der er en Side af vort Forsvarsvæsen, som vi alle have været enige om, nemlig Flaadens Udvikling. Det er den, som Folketinget altid med stor Beredvillighed har givet de fornødne Bevillinger til, og det, som jeg særlig vil tillade mig at gøre opmærksom paa, er, at efter min Opfattelse har Generalførelsen af de Forsøg, her er Tale om, endogsaa langt større Betydning for Flaaden end for Hæren, thi det har Betydning ikke alene med Hensyn til Konstruktionen af hele Søartilleriet, men lige saa stor Betydning med Hensyn til Konstruktionen af hele Skibsmateriellet. Netop derved mener jeg, at det ærede Medlem rolig kunde have gaaet ind paa at anbefale det, og jeg beklager i Grunden kun, at dette Forslag ikke er fremsat her

i Tinget af den højtærede Marineminister; thi saa kunde jo Hærens Skydning have foregaaet paa Flaadens Skydebane, medens Flaadens Skydning nu skulde foregaa paa Hærens Skydebane. Havde det kunnet lette Sagen, er det meget beklageligt, at det ikke er sket, thi i Virkeligheden har det ikke alene lige saa stor Betydning for Flaaden, men endogsaa større Betydning.

Berg: Det er beklageligt, som der spilles Bold med denne Sag. Det forekommer mig, at Beboerne i denne Egn saa vel som Krigsbestyrelsen turde have Krav paa at faa ren Bæstet i Tide. Der gaves forleden nogle historiske Uddrag af dette Spørgsmaals Behandlinger, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at dersom det ærede Udvalg, der først behandlede Sagen, i Stedet for at lade den ligge og vente i nogle Maaneder, straks var fremkommet med sine Anskuelser om, at det ikke vilde have nogen Skydebane, havde det som sagt været klarere baade for Beboerne og Krigsministeriet. Man lod den imidlertid ligge til hen i Foraaret, lod den derefter vandre omkring i en anden Stikelse her i Tinget ved Finanslovbehandling, tog derpaa Forslaget tilbage, saa at Resultatet blev det, at ingen fik Bæstet om Tingets Stilling. Jeg tror, at det er en Fejl, at man, naar man overhovedet har sin Mening om Sagens Realitet, bedømt efter den nuværende Situation eller ogsaa i og for sig, saa bruger sine diplomatiske Forhandlingskunster, havde jeg nær sagt, til at føre Sagen i Vildere i Stedet for rent og klart at fremsætte sine Anskuelser. Naar man havde gjort dette, havde Beboerne været klare over, at de ikke kunne hjælpes, for saa vidt de ikke ved provisoriske Foranstaltninger fik denne Hjælpovre i Bestyrelsen — det tror jeg for Resten ikke, at de ønske der eller overhovedet noget Steds, og vi havde været klar over, at det ikke kunde nytte at optage nye Forhandlinger med Krigsministeriet om denne Sag i den Session. Man kunde saa optaget det Spørgsmaal, som man lod falde ved Finanslovens 2den Behandling, om ikke det Terræn, som her var Tale om, burde købes til Skovplantning. Hvad Beboernes Krav kunde være i dette Forhold, kunde man jo saa overveje for sig. Jeg vil bemærke med Hensyn til Sagen, som den nu foreligger, at dersom det skulde blive Tankegangen her, og man overhovedet skulde bøje sig for det, som Krigsministeren har fremført under Debatten, at naar Militæretaten ikke faar, hvad den fordrer, er den uden Ansvar — den ærede Krigsminister siger, at han tager sit Ansvar let, naar Tin-